

Nr 1070

av herr Nisser m. fl.
om vidgad rätt till insättning på skogskonto.

Den moderna skogsvården och avverkningstekniken har medfört både för- och nackdelar. Våra skogar har blivit mera ensartade i fråga om trädslag. Vi har t. ex. fått mera genuina gran- och tallbestånd. Avverkningsmetoderna har medfört kalhyggen av varierande storlek med kvarliggande rester av toppar, klenare stammar m. m. Arbetstekniskt har de ensartade bestånden och hyggesfällningarna onekligen medfört fördelar av ekonomiskt slag, både för avverkningspersonal och skogsägare. Vissa nackdelar har dock accentuerats till följd av de nya förhållandena. Hit hör uppkomsten och spridningen av för skogen menliga parasiter. Som exempel härpå kan nämnas den s. k. barkborren. Denna angriper sjuka, rottryckta, stormfällda och i övrigt skadade trån, mest granar, samt på marken kvarlämnade stammar, vilka genom angreppen snabbt torkar och med tiden blir odugliga till gagnvirke eller massa. När parasiterna ökat mycket i antal och maten börjat tryta, flyttar de sig över på friska, oskadade bestånd. På detta vis har stora arealer skog i bl. a. Värmlands, Gävleborgs och Västernorrlands län blivit angripna och utgör nu lokala problem inom dessa län. Sålunda har genom flygbesiktning konstaterats att under 1974 totalt i Sverige ca 173 000 skogskubikmeter helt förstörts, varav enbart i Värmland ca 90 000 skogskubikmeter. Ungefär hälften av dessa kvantiteter finns på enskild skogsmark. Stora ekonomiska förluster är följden. Miljömässigt är det en styggelse. Härjningarna hejdas bäst genom att angripna bestånd jämte närmast angränsande skog snabbt och helt avverkas. Stora virkeskvantiteter virke uppstår som en följd, och även om virket ej blir av prima kvalitet, utgör dock mängden av virket stora ekonomiska värden. Enligt nuvarande skattelagstiftning får vid rotpostförsäljning 60 %, och vid virkessaluförsäljning 40 % av influtna likvider insättas på s. k. skogskonto. Resten är skattebelagt. På grund av dessa förhållanden – mängden virke, det ekonomiska utfallet och skattereglerna – drar sig många enskilda skogsägare för att snabbt och på en gång avverka all behövlig mängd skog, trots att detta tillvägagångssätt från skogsvårdsynpunkt är helt riktigt. Finge emellertid skogsägare helt eller till allra största delen sätta in influtna medel efter dylika avverkningar på s. k. skogskonto, som sedan behandlas enligt nu gällande regler, skulle med all sannolikhet bekämpningen av denna allvarliga "skogssjukdom" bli verkligt effektiv. Avverkningar och åtgärder i samband härmed – stämpling, inmätning och övriga skogsvårdande åtgärder – bör övervakas och godkännas av resp. skogsvårdsstyrelser eller av dessa utsedda organ, så att inget "fusk" kan uppstå.

Snara åtgärder är nu nödvändiga för att undvika ytterligare skadegörelse och förluster.

Med hänvisning till ovanstående hemställas sålunda
att riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag om vidgning
av möjligheterna till insättning på s. k. skogskonto i enlighet
med de i motionen angivna riktlinjerna.

Stockholm den 27 januari 1975

PER-ERIK C. NISSER (m)

L. ARNE ANDERSSON (m)
i Ljung

HANS NORDGREN (m)

GUNNAR JOHANSSON (m)
i Vrångebäck